

Arrest

nr. 106 953 van 19 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. SCHÜTT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied

beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hij onvoldoende feiten en elementen heeft aangebracht op basis waarvan zou kunnen besloten worden dat hij voor de door hem beschreven problemen geen beroep kon/zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten voor het verkrijgen van afdoende hulp en/of bescherming.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoeker onderneemt geen poging om deze vaststelling te ontcrachten met objectieve en recente andersluidende informatie. In de mate verzoeker aanhaalt dat uit de Subject Related Briefing "Albanië: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten", "Albanië, bloedwraak" en "Albanië, Beschermingsmogelijkheden" van Cedoca blijkt dat de bescherming van de Albanese autoriteiten ontoereikend is, dient opgemerkt te worden dat verzoeker op een selectieve manier verwijst naar deze Cedoca-rapporten en alzo tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren. Verzoeker slaagt er echter niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen. De stukken gevoegd bij het verzoekschrift vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande, gezien geen van die stukken ingaat op de vraag of Albanië de door artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet beoogde maatregelen heeft getroffen.

Bijgevolg is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de grondigheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen. Verzoekende partij vraagt de toepassing van artikel 39/59 van de vreemdelingenwet vermits de verwerende partij niet aanwezig is.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5

december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, "Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen", Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49).

1.4.1. *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat aan de grondvoorwaarden niet is voldaan, omdat verzoekende partij niet aantoonbaar heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

1.4.2. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 12 juni 2013, stelt verzoekende partij dat er onvoldoende bescherming is in haar land van herkomst, Albanië. Zij betoogt dat haar vrees voor vervolging het gevolg is van bloedwraak en bloedwraak eeuwig blijft duren hetgeen blijkt uit de vaststelling dat politie en justitie in Albanië er niet in slagen dit fenomeen uit te roeien of afdoende bescherming te bieden aan slachtoffers.

1.4.3. In de mate verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat haar vrees voor vervolging het gevolg is van bloedwraak wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing gewezen wordt op het feit dat verzoekende partij in 2011 bijna drie maanden bij haar neef verbleef in Italië zonder een asielaanvraag in te dienen en daarna vrijwillig terugkeerde naar Albanië, een houding die niet in overeenstemming is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Verzoekende partij betwist deze pertinente vaststelling van de bestreden beslissing niet.

In de mate zij stelt in huis gebleven te zijn sinds haar vrijlating in 2008, en zich 's nachts verplaatst te hebben en nooit alleen, kan zij niet overtuigen gelet op haar eigen verklaringen waaruit blijkt dat (i) zij zich vaak verplaatste en schuil hield in verschillende delen van Albanië, (ii) zij het land verliet, in Italië verbleef en vrijwillig terugkeerde naar Albanië, (iii) zij een paspoort en identiteitskaart aanvroeg die werden uitgereikt in februari 2011, en (iv) zij er in slaagde haar echtgenote te ontvoeren waarmee ze officieel huwde eind 2012 in de gemeente Fan. Daaruit kan bezwaarlijk een verborgen leven worden afgeleid. In de bestreden beslissing wordt tevens vastgesteld dat er zich geen enkel incident voordeed tussen de familie van verzoekende partij en de familie N. sinds de moord op 27 februari 1995, een vaststelling die in wezen niet wordt betwist. De Raad is van oordeel dat uit het geheel van deze vaststellingen de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit dat er vragen rijzen bij de ernst van het risico dat verzoekende partij zou lopen in het kader van de bloedwraak. Dat bloedwraak eeuwig blijft duren zoals verzoekende partij ter terechtzitting stelt wordt bovendien door haar zelf tegengesproken aangezien er ook in het geval van haar familie en de familie N. sprake is van verzoeningspogingen en de tot stand gebrachte besa's.

1.4.4. Hoe dan ook, blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (SRB Albanië, bloedwraak update 12 december 2011 en SRB Albanië, Beschermingsmogelijkheden update 9 januari 2012) dat er verschillende overheidsmaatregelen zijn genomen in de strijd tegen bloedwraak (SRB Bloedwraak, p. 17 e.v. de strafwet werd geamendeerd, specifieke opleidingen werden gegeven aan het politiepersoneel, de autoriteiten heropende verschillende dossiers van onopgeloste moorden en misdaden in het kader van bloedvetes, er zijn verschillende voorbeelden van zaken waarin Albanië om de uitlevering van verdachten in zaken van bloedwraak heeft gevraagd, zowel overheid als middenveld proberen door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden). Uit de SRB betreffende de beschermingsmogelijkheden blijkt dat verschillende maatregelen werden getroffen om de politie te professionaliseren en dat in geval de Albanese politie haar werk niet naar behoren doet in particuliere zaken er verschillende stappen kunnen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of slecht functioneren van de politie aan te klagen.

De Raad is dan ook van oordeel dat in Albanië wel degelijk redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. deze informatie niet. Niettegenstaande verzoekende partij terecht stelt dat politie en justitie in Albanië er niet in slagen dit fenomeen van bloedwraak uit te roeien, wijzigt haar blote bewering dat de instanties geen afdoende bescherming kunnen bieden aan slachtoffers niets aan de objectieve en actuele informatie vervat in het administratief dossier.

De Raad wenst hierbij nog op te merken dat absolute bescherming door geen enkele rechtsstaat kan worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat, wat *in casu* het geval is.

1.4.5. De Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer verzoekende partij toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Uit de door verwerende partij geconsulteerde landeninformatie, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt (administratief dossier stuk 13), blijkt dat er in Albanië wel degelijk redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet, aangezien vragen rijzen bij de ernst van het risico dat verzoekende partij zou lopen in het kader van de bloedwraak, en hoe dan ook verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet zou kunnen rekenen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. Verder wijst de Raad erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

1.4.6. De aan het verzoekschrift toegevoegde stukken doen geen afbreuk aan het voorgaande.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizenddertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. ROSIER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS